

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Robert Stefanicki

w sprawie z odwołania O. w Ż. K. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w Bydgoszczy

z udziałem M. K.

o składki,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 28

października 2025 r.,

na skutek skargi kasacyjnej odwołującej się Spółki od wyroku Sądu Apelacyjnego
w Gdańsku

z dnia 6 lipca 2023 r., sygn. akt III AUa 124/23,

- 1. Odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. Nie obciąża strony odwołującej się kosztami pełnomocnika
organu rentowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

W wyroku z dnia 6 lipca 2023 r., sygn. akt III AUa 124/23, Sąd Apelacyjny w Gdańsku – w sprawie z odwołania O. w Z. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w Bydgoszczy o składki z udziałem zainteresowanych A. O., M. K., R. K., Ł. D. – oddalił apelację O. w Z. od wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Bydgoszczy z dnia 28 października 2022 r., sygn. akt VI U 3622/19, w którym Sąd Okręgowy oddalił odwołania od decyzji organu rentowego z dnia 4 września 2019 r. oraz z dnia 10 września 2019 r.

określających podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne tj. emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne wskazanych zainteresowanych z tytułu wykonywania umowy o pracę lub umowy zlecenia na rzecz P. za wskazane okresy.

Powyższy wyrok Sądu Apelacyjnego strona odwołująca się zaskarżyła skargą kasacyjną. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazano na przyczynę przyjęcia skargi określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. W ocenie skarżącego jego skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną organ rentowy wniósł o: 1) odrzucenie skargi kasacyjnej dotyczącej A. O., R. K., Ł. D., 2) wydanie postanowienia o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w zakresie dotyczącym M. K., 3) w przypadku stwierdzenia braku podstaw do odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania - o oddalenie skargi, 4) zasądzenie od odwołującego na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Bydgoszczy kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna strony odwołującej się nie kwalifikuje się do przyjęcia jej do merytorycznego rozpoznania. Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W związku z tym wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien wskazywać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w powołanym przepisie, a jego uzasadnienie zawierać argumenty świadczące o tym, że rzeczywiście, biorąc pod uwagę sformułowane w ustawie kryteria, istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy.

Wniesiona w sprawie skarga kasacyjna zawiera wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania uzasadniony w ten sposób, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.). Nie można jednak uznać, że skarżący

wykazał istnienie przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Wykazanie podnoszonej w skardze oczywistej zasadności skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) – jako przyczyny przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania – wymagałoby przedstawienia tego, w czym wyraża się „oczywista zasadność” skargi oraz argumentacji wykazującej, że rzeczywiście skarga jest oczywiście uzasadniona (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 26 lutego 2001 r., I PKN 15/01, OSNAPiUS 2002, nr 20, poz. 494; 17 października 2001 r., I PKN 157/01, OSNP 2003 nr 18, poz. 437; 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06 LEX nr 198531; 10 sierpnia 2006 r., V CSK 204/06, LEX nr 421035; 9 stycznia 2008 r., III PK 70/07, LEX nr 448289; 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07, LEX nr 448205; 3 kwietnia 2008 r., II PK 352/07, LEX nr 465859; 7 lutego 2024 r., II USK 490/22, LEX nr 3668542). Podczas, gdy dla uwzględnienia skargi wystarczy, że jej podstawa jest usprawiedliwiona, to dla przyjęcia skargi do rozpoznania – z uwagi na jej oczywistą zasadność w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. – niezbędne jest wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego, polegającej na jego oczywistości widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby wchodzenia w szczegóły, czy dokonywania pogłębionej analizy tekstu wchodzących w grę przepisów i doszukiwania się ich znaczenia (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 16 września 2003 r., IV CZ 100/03, LEX nr 82274; 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, LEX nr 375616; 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, LEX nr 453107; 9 maja 2008 r., II PK 11/08, LEX nr 490364; 21 maja 2008 r., I UK 11/08, LEX nr 491538; 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08, LEX nr 494134; 11 grudnia 2009 r., II PK 223/09, LEX nr 585777; 3 lutego 2010 r., II PK 304/09, LEX nr 602695; 7 lutego 2024 r., II USK 490/22, LEX nr 3668542, 6 października 2025 r., I USK 376/24). W judykaturze podkreśla się, że przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Sam zarzut naruszenia (nawet oczywistego) określonego przepisu (przepisów) nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia:

7 stycznia 2003 r., I PK 227/02, OSNP 2004 nr 13, poz. 230; 11 stycznia 2008 r., I UK 285/07, LEX nr 442743; 11 kwietnia 2008 r., I UK 46/08, LEX nr 469185; 9 czerwca 2008 r., II UK 37/08, LEX nr 494133 3 października 2013 r., III SK 11/13, LEX nr 1380967; 27 lutego 2025 r., I USK 347/24, Legalis nr 3200965; 9 kwietnia 2025 r., I PSK 3/24, Legalis nr 3237478; 15 kwietnia 2025 r., III USK 317/24, Legalis nr 3217099).

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie spełnia powyższych wymogów; nie wykazuje, aby w sprawie występował stan „oczywistej zasadności” skargi kasacyjnej w rozumieniu przepisu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Skarżąca poza prostym zaprzeczeniem podstawom zaskarżonego wyroku Sądu drugiej instancji nie przedstawia w uzasadnieniu wniosku przekonującej argumentacji wykazującej walor oczywistej zasadności skargi kasacyjnej w rozumieniu przepisu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Stwierdzając, że nie zachodzą przyczyny przyjęcia skargi, określone w art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy postanowił zgodnie z art. 398⁹ § 2 k.p.c. w punkcie pierwszym. Rozstrzygnięcie zawarte w punkcie drugim niniejszego postanowienia ma podstawę w art. 102 k.p.c.

[a.ł.]